

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
In străinătate 300 Lei

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIREA POPORULUI“, Bla j, jud. Târnava-Mică
Director ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

3/15 Maiu la Bla j

**Măreța sărbătoare a neamului s'a desfășurat cu o strălucire deosebită
— Școlari din toate unghiurile Ardealului, și public numeros
au prăznuit ziua libertății neamului**

Bla j a îmbrăcat din nou haină de sărbătoare. A șters praful de pe mormintele trecutului, a străbătut înapoi drumul până la 3/15 Maiu 1848, ca să revie încă odată această zi sfântă din viața poporului românesc. Ziua când strămoșii noștri au scuturat puternic lanțurile iobăgiei, cari îi țineau legați de veacuri.

A fost o opintire puternică, sfortarea unui neam puternic și viteaz, subjugat în urma unor împrejurări nenorocite de mulțimea barbarilor ce ne-au cutropit țara. Sub puhoiul lor, mulți ca frunza codrului, am căzut și atunci un popor ne-a apăsut puternic genunchiul pe piept. Ne-a ținut astfel veacuri dearândul.

Și când lanțurile au fost scuturate de pe umerii neamului nostru, s'a cutremurat întreg norodul. Patruzeci de mii de suflete ardeau de bucuria mântuirii, încât s'ar fi topit cătușele dacă n'ar fi căzut.

Și astăzi după 86 de ani, auzim încă sgomotul lanțurilor ce cad. Străbătând mulțimea anilor, glasul lui Simion Bărnuțiu, glas de arhanghel vestind mântuirea neamului, răsună încă între zidurile catedralei. Ascultați numai în tăcere, cu gândul la 3/15 Maiu 1848. Veți auzi mai mult. Veți auzi inimile ce svăcnesc în piepturile zecilor de mii, veniți din toate părțile la Bla j de la îmbinarea Târnavelor. Veți auzi ecoul serbării, așa cum și atunci s'a auzit până'n țări străine.

Pe mormintele înaintașilor, a conducătorilor de la 3/15 Maiu 1848, a legionarilor, a celor petruzeci de mii, a neamului întreg, în această aleasă zi, urmașii, recunoscători, aruncă o floare, semnul recunoștinței și al dragostei. La mormintele lor proaspăt deschise, își adapă sufletul de dragoste de țară și de puteri noi, pentru ziua de mâine a neamului.

Sosirea școlarilor

Era duminică de dimineață. Drapelele naționale fălăiau spre cerul însoțit, lumea se

grăbea spre biserică. Încă în decursul sf. slujbe, s'au auzit goarnele cercetașilor cohorțel „Simion Bărnuțiu“ din Bla j, și marșul lor cadențat în drum spre gară. Cu doi pui de șolmi, mici elevi cari hotărau pasul, în frunte, răsflărași militărește în trei rânduri, pleacă întru întâmpinarea colegilor lor de la alte școli.

La ora 10¹/₂, trenul de Cluj varsă prima echipă de elevi. Liceul din Dej și Oradea coboară în sunete de goarnă treptele vagoanelor.



Să fi văzut atunci primiri tinerești. Inimile svăcneau în piepturile lor tinere, sufletele ardeau de măreția zilei.

Sosește și un elev mai răsărit, care anul trecut a fost elev al Bla jului. Și blăjenii, foștii lui colegi, îl ridică pe sus de bucurie, îi strâng pe rând mâinile, îl iau în rândurile lor, așa cum poate a fost anul trecut fiind la Bla j.

Rând pe rând sosesc celelalte școli: Brașovul, Dumbrăveni, Sibiu, Făgărașul de pe linia Brașov. Trenul de Cluj aduce școlile din: Cluj, Turda, Gherla, Orăștie, Alba-Iulia. Cu trenul de 5¹/₂ sosește liceul militar din Târgu-Mureș. Două vagoane cu mici copilași îmbrăcați militărește, privesc prin ferestrele vagonului. Îi privia lumea pe acești mici ostași ai țării, cari mâine vor fi apărătorii țării, cu admirație și plăcere. Alături de ei, un plutonier, elev mai răsărit, poate din clasa ultimă, cu sabia atârnată, privește zămbind cum lumea îi admiră trupa.

Și rânduri, rânduri, se pornesc spre oraș, să mărească numărul elevilor, mulți de altfel, ai Bla jului. Era un freamăt în oraș, o bucurie generală, tinerească, ce întinerea și înflăcăra și inimile bătrânilor.

Ca un autobus special, au sosit apoi de la Cluj studenții universitari. Studenții de la Cluj sosesc totdeauna la Bla j ca acasă. S'au revărsat imediat pe străzile Bla jului, mărind bucuria zilei.

Luni 14 Maiu

Pe întinsa câmpie din marginea Târnavelor încă în zorii zilei, trupuri tinere de elevi făceau exerciții pentru concursurile la cari au luat parte toate școlile cari au venit la Bla j.

Au fost întreceri în săritură, în lungime, și în înălțime cu avânt, fugă de 80 de metri, aruncare cu globul și cu discul.

La ora 8 încep concursurile. Elevii se împart în două cete: Cei cari iau parte la concurs și cei cari stau și privesc. Dar și aceștia au slujba lor. Incurajează pe colegii lor, le dă câte un avânt la fugă, la sărit în înălțime sau îi incurajează cu câte un „bravo“ lungit, la aruncătura cu globul.

Concursurile au ținut de dimineața până seara. Au fost întrerupte numai în timpul mesei, când profesorii au luat parte la banchetul aranjat în sala școlii de menaj din Bla j.

Seara, tinerimea universitară, a aranjat tradiționala serată dansantă, în saloanele restaurantului Central. S'a petrecut până în zori fiind multă și zăleasă lume, străină și din Bla j. S'a petrecut într'un ritm tineresc, cu veselie cu toată nota discordantă a vecinilor de la „Univers“, întrepuși în această tradițională serată, ca o notă falsă într'o cântare frumoasă.

La serată au luat parte mai ales profesori, profesoare și studențimea. În timpul acesteia, elevii școlilor străine și din Bla j, ascultau în sala de gimnastică a liceului, concertul festiv, care pentru public s'a jucat a doua zi.

Marți 15 Maiu

În zorii zilei, mișcare mare. Din toate școlile Bla jului se revarsă elevii pe străzi, se înșirue în coloane, ca să primească pe Domnul Al. Lapedatu, Ministrul Ardealului, care vine să reprezinte Guvernul la sărbătoarea neamului.

Orașul întreg răsună de goarnele cercetașilor, de muzica din Brateu și de uralele mulțimii. Din fața catedralei, elevii, înșiruiți militărește, pleacă spre gară dis de dimineață. Sunt mulți și tot mai vin. Un capăt al coloanei a ajuns la gară, și ușile școlilor încă nu se închid. Mereu varsă din mulțimea elevilor.

La gară a ieșit în întâmpinarea Ministrului, tot ce Bla jului are mai ales. Rev. Dr. Victor Macaveiu, canonic, reprezintă pe I. P. S. Sa Mitropolitul Vasile. Autoritățile civile și militare în frunte cu dd. S. Gîzdavu, prefectul județului și Dr. I. Aldea primarul Bla jului, dd. Ștefan Pop directorul liceului de băieți, Al. Lupeanu directorul liceului de fete, Iuliu Maior directorul școlii superioare comerciale, profesori și public mult.

Domnul *Alexandru Lapedatu* Ministrul Ardealului, în sunetul goarnelor și în uralele mulțimii, coboară din tren însoțit de dl. Valaori secretarul general al Ministerului Instrucțiunii, Aug. Caliani director general în acelaș minister, Moldovan șeful de cabinet al dlui Ministru și alți domni.

Dl prefect Gîzdavu salută sosirea Distinsului Oaspe, care îi mulțamește în frumoase cuvinte. Ia loc apoi în trăsură Metropolei și pleacă spre castelul metropolitan, unde e găzduit. La ora 8^{1/2}, Domnul Ministru face o vizită la

Biblioteca arhiepiscopozană

Aici e însoțit afară de d. Moldovan, șeful său de cabinet, de dd.: Valaori, secr. gen. în Ministerul Instrucțiunii, Aug. Caliani director general, Atanasie Popa inspector școlar, Rvs. Macaveiu canonic, Gîzdavu, prefectul județului, Iuliu Maior, directorul școlii superioare comerciale și președintele serbărilor de 3/15 Maiu, Dr. I. Aldea, primarul Blajului, I. Lupeanu șeful poliției locale, Zey notarul prefecturii și Belian revizor școlar.

Dl Al. Lupeanu, directorul liceului de fete și bibliotecarul arhiepiscopozan, conduce distinșii oaspeți prin sălile bibliotecii și le arată tot ce ea are mai de seamă. Intre acestea amintim procesul verbal al adunării dela 3/15 Maiu 1848, care se află aici în manuscris.

O jumătate de oră, oaspeții, toți cărturari de seamă ai țării, descifrează hrisoavele bătrâne, revivie câte un moment din viața trecutului.

De aici au plecat cu toții la

Slujba arhierescă din catedrală

Pontifică P. Sf. Sa Iuliu, Episcopul Clujului. În odăjdii arhieresti, înconjurat de un sobor de preoți, în catedrala frumos împodobită, slujește sf. slujbă lin și curgător, o adevărată mângâiere pentru ascultători. Cântă corul mixt al Blajului, de sub conducerea mălăstră a profesorului Cherebeșiu.

P. Sf. Sa Iuliu, printr'o frumoasă cuvântare mișcă sufletele tuturor.

În acest timp, pe toate străzile mărginașe ale Blajului, își fac intrarea comunele din jurul

Blajului. Tineri și bătrâni, flăcăi și fete, și mai ales mulți școlari, în haine de sărbătoare, se îndreaptă cu toții spre șura Metropolei.

După terminarea sf. Liturghii, P. Sf. Sa Episcopul Iuliu împreună cu Domnul Ministru Lapedatu, Valaori secretar general și suitele, iau loc pe balustrada catedralei înconjuțați de o mulțime de domni și doamne, pentru ca să primească

Defilarea școalelor și a satelor

În șiruri lungi, uneori păreau nesfârșite, trec prin fața catedralei, cu mâna ridicată în semn de salut. Au fost deadreptul mărețe unele școli, între cari amintim școala de menaj din Blaj. Toate elevele, în frunte cu directoara, sunt îmbrăcate în costume naționale. O frumoasă reprezentare a țării acestela, a cărei element principal îl formează țărani. Au plăcut mult publicului, elevii liceului militar din Târgu-Mureș. Copii mici pe cari te aștept să-i vezi la joc pe undeva, pășind gravi și serioși la comanda unui locotenent.

Au defilat următoarele școli, în ordinea stabilită: 1. „Cohorta Simion Bărnuțiu” a cercetașilor din Blaj, un frunte cu prof. Covrig; 2. „Liceul „Regele Ferdinand” Turda; 3. Liceul „Gheorghe Lazăr” Sibiu; 4. Liceul „Radu Negru” Făgăraș; 5. Liceul „Em. Gojdu” Oradea-Mare; 6. Liceul „Gheorghe Șincai” Bala Mare; 7. Liceul „Petru Maior” Gherla; 8. Liceul „Gheorghe Barițiu” Cluj; 9. Liceul „Andrei Șaguna” Brașov; 10. Liceul „Aurel Vlaicu” Orăștie; 11. Școala superioară comercială Alba-Iulia; 12. Liceul „Titu Maloescu” Alud; 13. Liceul „Mihai Viteazul” Alba-Iulia; 14. Liceul „Timoteiu Cipariu” Dumbrăveni; 15. Li-

ceul de băieți din Blaj; 16. Școala normală de băieți Blaj; 17. Școala superioară comercială Blaj; 18. Școala de arte și meserii Blaj; 19. Studențimea universitară; 20. Școala Târ. nească Superioară a „Astei” Blaj.

Incepe apoi lungul șir al fetelor în frunte cu

1. Liceul de fete Alba-Iulia; 2. Liceul „Principesa Ileana” Turda; 3. Liceul de fete Blaj; 4. Școala comercială superioară de fete Blaj; 5. Școala de menaj Blaj; 6. Școala normală de fete Blaj; 7. Școala de aplicație de pe lângă școala normală; 8. Academia de Teologie Blaj.

Urmează apoi satele. În frunte cu preop dîntre cari unii albiși de zile, țărani, șiruri lungi, — mai înțelegători decât anumii domni cari voind să strice tradiția pur școlărească a acestor serbări, au sabotat această sărbătoare națională, — au răspuns într'un număr foarte frumos chemării naționale. Iată lista satelor cari au defilat:

1. Bucerdea grănoasă; 2. Crăciunelul de Jos; 3. Cenade; 4. Cergăul Mare; 5. Sâncel; 6. Bălcaciu; 7. Pânade cu canuna pentru Timoteiu Cipariu; 8. Iclod; 9. Spini.

Toată această mare de capete s'a adunat pe

Câmpia Libertății

La tribună iau loc în primele locuri, P. Sf. Sa Iuliu al Clujului, Al. Lapedatu Ministrul Ardealului, Valaori secretar general, Caliani director general, Rvs. Iacob Popa preop Macaveiu canonic, Gîzdavu prefect ș. a.

Clar. D. Dr. Vasile Aftenie profesor la Academia de Teologie din Blaj, începe scri vorbirilor, cu următoarea cuvântare, des îndelung întreruptă de aplauze:

Cuvântările dela Piatra Libertății

Păr. Dr. Vasile Aftenie, prof. de teologie

Ziua de azi 3/15 Maiu este o dată însemnată cu litere de aur în istoria poporului depe plaiurile Ardealului. Este o dată adânc gravată în sufletul tuturor românilor.

Pământul pe care stăm este sfânt, pentru că sfântă a fost cauza deslegată aici înainte cu 86 ani.

Instituțiile de alături sunt f. rurile de la mină și focarele de cultură ale neamului nostru, după cum bine a glăsuț Eliade Rădulescu: „De aici a răsărit soarele României”.

În fața acestor trei elemente istorice trebuie să ne descoperim capetele și să ne închinăm cu smerenie.

Dacă ne-am transpune însinte de astăzi 86 de ani și am arunca o privire peste mare

„Foița UNIRII POPORULUI”

Asfințit...

Prin crengi de vișin înflorite
Soarele și vărsa bogat jeratec,
Și'n adieri de vânt primăvăratec
Amurgul cobora ..., încet ..., pe nesimțite.

Pe sub al sălcilor frunzar,
Valea'n argintate valuri
Se furia pe după dealuri. ...,
Ca un copil pribeag-hoinar.

Sub coviltirul zărilor de zgură,
Ședeam pe marginea cărării
În faptul împănjenit al inserării,
Și soarele râdea pe-un dâmb de arătură.

Stol de berze ... cu amintiri din alte primăveri
Brăzdau văzduhul ..., rânduri, rânduri,
Iar eu ... cum stam așa pe gânduri,
Visam copilăria mea de ieri.

Nic. Nicoară-Dobârceanu

Eroul Necunoscut

De ziua eroilor

Răsfoind printre cărțile îngrămădite, a căror scoarțe erau acoperite cu un strat de praf, am scos la iveală o mică cârtică a cărui nume este: „Înmormântarea Eroului Necunoscut” scrisă de lt. col. Aurel și maiorul Arifeanu.

Fiind în ziua sfântă a Înălțării Domnului nostru Isus Hristos, zi însemnată pentru toată creștinătatea, și care pentru noi românii, mai are o mare însemnatate, căci în acea zi s'a înmormântat eroul eroilor, tatăl tuturor orfanilor și soțul tuturor văduvelor, eroul care a înscris în istoria țării noastre unirea tuturor românilor, vis aprins și nestins de mii de ani.

Pământul scumpei noastre patrii, a fost udat cu sângele eroilor, cari au luptat pe toate fronturile, pentru încheierea marelui act național: Unirea!

Sângele celor opt sute de mii de ostași, a fost sămănat pe toate colțurile pământului românesc, pentru realizarea visului milenar.

Iată-l pe tatăl orfanilor, soțul bun, sprijinitorul bătrânilor gârboviți de anii grei ai vieții, îngropat cu pompă de rege, în capitala țării românești.

Iată cum s'a întâmplat această mare sfântă

și însemnată zi, pe care o voi descrie detaliat în cârtica scrisă de cei doi harnici ofițeri, cari au tipărit-o.

Intreagă suflarea românească a fost pe tașă la această simbolică zi, fiindcă Eroul Necunoscut reprezenta eroismul tuturor eroilor, cari s'au luptat pe toate câmpurile război. Pentru alegerea Eroului Necunoscut național —, s'a ales zece locuri, de unde urmau să fie desgropați eroii cari își dormeau somnul de veci.

Așa s'a desgropat un Erou Necunoscut de pe muntele Sorica, ales de un copil, ostăș de război, apoi unul din târgușorul Cioc (jud. Cojocna) unde au fost mari lupte în război, iar osemintele lor a fost spălate cu vin, lăuate și așezate într'un sicriu.

Mari lupte au fost la Rașovița în război, de unde s'au ales un al treilea erou, iar comuna Bălării jud. Vlașca a fost desgropat al patrulea erou din numărul de morminte cari presărau câmpia.

Eroul Dobrogei a fost desgropat din mărul celor ce dormeau la Topraizari, unde care urmă orașul Tg. Ojna, unde s'au avut lupte grele, eroul desgropat a fost așezat în sicriu, cinci în vagonul ce-l ducea pe toată Mărășești, străjuți fiind, de ostași.

Oituzul, unul sfânt și plin de eroi, osemintele ostașilor noștri a dat și el pe eroul său

e ospete a celor 40.000 de români, sufletele noastre ar fi stăpânite de sentimentele înain-șilor noștri și inimile noastre ar bate la fel u ale lor. Și cu toate aceste ce mare deose-ire între adunarea noastră de azi și a lor. Și s'au fost adunat ca plugurile neamului, în doarea feței lor, să le infigă adânc în ogorul oporului nostru și brazdă cu brazdă, să scoată a iveală drepturile îngropate de veacuri; noi a schimb ne-am adunat la horă, să bem și să e veselim, pe urma scocerii și culesului rogat datorit lor. Lacrimile ce se scurgeau în ochii lor erau și de durere și de bucurie pentru trecutul dureros și viitorul ce se în- rezărea; ale noastre sunt numai de bucurie. Inimile lor băteau în urma clotelului de re-oltă pentru nedreptățile ce li-se făceau pas le pas; ale noastre ca ale fraților scăpați din rinoare și reveniți la vatra părințească.

Multe și mari au fost durerile și sufe- ințele acestui neam!

Pământul românesc era asemenea unei grădini în care plantele nobile — puii de Ro- nani — nu se puteau ridica din cauza mără- niilor (streinii) ce sugrumau și înădușau orice rezire la viață. Dar dascălii vestiți și grădi- arii iscusiti ai neamului din preajma lui 48 u plivit-o, înoculând vlăstar de vlăstar, încât într-o clipă s'a făcut o falnică pădure de stejari gata să înfrunte și cele mai vijelioase furtuni. Adierile vântului de libertate, egalitate și frățietate, pornit din apus și preschimbât a furtună, a suflat și peste noi. Semintele go- runilor din 3/15 Maiu 48 au fost duse în toate colțurile locuite de români. Iar râului cutropi- or ce ne inunda pământul roditor, anul 48 i-a niegorat puterea, ca după șapte decenii în 1918 să i-se schimbe alvia cu totul.

Luceferii neamului fără deosebire de con- lesiune căci nația română una este și nedes- părțită, simțind pulsul vremii n'au mai stat pe gânduri. „Acum ori niciodată croiește-ți altă soartă“. „Murim mai bine în luptă cu glorie ieplină decât să fim selavi iarăși în vechiul rost pământ“. „Goarnea sună gloatele s'adună“ Căpeteniile din Ierusalimul Românilor în frunte cu Timotei Cipariu

„...a răspândit cu mult curaj
In toate unghiurile țării
Lumina sfântă dela Blaj“.

(D. Scurtu)

Clericul Todoran în conferința profeso- zorilor din 25 Martie 1848, fiind vorba de cauza română, izbucnește ca o bombă: „nici să nu mai pretindem ci să luăm ce e al nostru“. „Și s'a pus tinerimea română dela școalele din Blaj în serviciul cauzei române, răspân- dind prin toate părțile proclamația lui Pumnul și făcând propagandă, ca niște adevărați apos- toli-teologi studenți“. (Teodor V. Păcățian, Cartea de aur, ed. II, vol. I, pg. 254.)

Dela Sibiu răsună goarna lui Bărnuțiu: „Să vă adunați în jurul principiului național, aici să stați, de aci să porniți“.

Tinerimea din Oșorheiu stă gata în ce- lălalt colț numai să implante coasa în burue- nile impletecite în jurul sufletului românesc.

Se pregătește adunarea din Dumineca Tomii 1848 pe care cu drept cuvânt am putea-o numi utrenia zilei de 3/15 Maiu.

Aceasta Duminecă a fost cartea deschisă pentru necredințoșii, cari se lădoiau de în- vierea nației române. În această zi s'a fost plămădit adunarea de pe Câmpul Libertății. Cum răsuna de frenetic și dulce de pe buzele celor prezenți „Nu ne vindem țara — trăește încă Dumnezeu neamurilor!“

Cei dela Dumineca Tomii întorși acasă vestese celorlalți despre aurora neamului ro- mânăsc îndemându-i să meargă la marea adunare.

Deși ziua de 3/15 Maiu cădea Lunii, mulțimile începeau să curgă încă de Vinerea. Plecând în păcuri de pe la casele lor sărăcă- cioase, se îngroșau până să intre în Blaj, de credea că sunt niște lavine de zăpadă, ce se rostogolea înecător din vârf de munte, ca să coboare pân, la vale, luând proporții tot mai mari. Și aceste lavine — cetele de Români verde ca stejarul — s'au îngrămădit pe câmpia dela îmbinarea Târnavelor, transformându-se în muntele de gheață ce rezistă la lingușirile sforarilor neamului nostru, oricât de căldu- roase ar fi ele.

Așa erau Români. În strale albe de săr- bătoare, strălucitoare ca zăpada. Din ce se apropiu spre Blaj, însuflețirea era tot mai mare.

Sămbătă zosește Episcopul Șaguna cu în- vățații români dela Sibiu. O delegație de blă- jeni, în numele Episcopului Lemenyi îl întim-

pină la Mănărade, anunțându-l că pe tot timpul petrecerii sale la Blaj va fi ospetele marelui Arhiepiscop.

În seara aceleiaș zile nimerește Iancu și Buteanu cu Moții și Moldovanu cu mulțimile de pe Câmpie. Se înfățișează delegații Româ- nilor din Banat și mulți din Principatele- române. Un singur gând, o singură preocupare avea toată suflarea românească: libertate de- plină pe toate terenele.

Cetele de Români își adresau valutul atât de creștinesc și românesc: „Hristos a înviat, libertatea a înviat“. Și primeau ea răspuns a- firmarea categorică: „Adevărat, a înviat“.

Mintea omului nu află cuvinte și gura parecă nu poate spune bucuria de pe fețele celor 40.000. Deși ranele durerilor nu erau închise; cu toate aceste erau veseli pentru vindecarea ce avea să urmeze în urma cute- zantei bravilor chirurghi ai neamului.

Ziua frumoasă și senină, căci așa ne-o descrie cronicarul, câmpul înflorit și livezile înverzite, erau parecă icoana aspirațiilor ro- mânești.

3/15 Maiu, rază de lumină a neamului nostru! Norii grei ce întuneau orizontul ro- mânăsc începeau să se subție. În inimile oa- menilor pieura mereu nădejdea. Și aici „strop cu strop“ au făcut „al mărilor patop“.

Nu era putere omenească pe lume, care să fi putut opri valul de entuziasm pentru aspirațiile mulțimei. Chiar și dintre streini, Unguri și Sași, erau de față, ca să iasă învâ- țături cum să se poarte în viitor cu Români.

Binecuvântarea Celui de sus invocată în Catedrală, cuvântarea lui Bărnuțiu și a celor- lalți oratori au alimentat în așa măsură focul sufletului românesc încât ai fi putut aprinde cu el lumea întregă. Cătușile neamului s'au rupt, iar lanțurile au fost aruncate la pământ cu multă îndrăzneală și curaj în văzul și auzul tuturor. Iar din piepturile, ea de leu, se auzea un singur glas: „Vivat nația românească“, vivat libertatea, trăiască libera națiune română“.

O tăcere de mormânt se coboară în mij- locul adunării în momentul depunerii jurămân- tului. O, neam nobil românesc cum ai știut tu să fi gata oricând! Cu o mână pe inimă, cu alta ridicată și cu ochii îndreptați spre „Dum-

cunoscut din numărul mare care-și dormiau somnul de veci.

Mărăști, Mărășești, cari pentru neamul românesc a însemnat simbolul vitejiei ostașilor români, unde sângele a curs șuroi, unde a fost prăpădul cel nelăchipt nouă celor ce n'am luat parte la acest mare act unde soldatul român a luptat ca un erou și unde s'au scris acele cuvinte de piatră:

„Pe aicea nu se trece“.

Cu aceeași sfântenie și evlavie s'au scos osemintele Eroului Necunoscut, după care a urmat eroul Basarabiei, unde din cimitirul militar al Chișinăului, cu mare pompă și pa- radă militară în ziua de 10 Maiu s'a scos osemintele unui Erou Necunoscut.

Din toate provinciile țării românești s'au desgropat eroii lor necunoscuți, cari cu mari onoruri au fost duși la Mărășești, unde urma alegerea Eroului Necunoscut și reîngroparea celorlalți nouă.

La Mărășești s'a adunat lume multă, în- cepând dela copiii dela școala primară, licee și autoritățile cele mai mari din țara noastră.

Toate cele zece sierre, au fost împodo- bite cu tricolorul românesc, flori și cununi, după care a urmat slujba religioasă, în sfâr- șitul căreia s'a făcut alegerea Eroului Necuno- scut.

Alegerea Eroului Necunoscut s'a făcut

de un copil, orfan de război, cel mai merituos și mai bun copil dela liceele militare din țară.

Elevul acesta era dela liceul militar din Craiova și-l chema Amilear Săndulescu, care fu luat de mână de Ministru de război de pe atunci general Mărdărescu Gh.

După ce copilul a făcut înconjurul si- criilor, s'a oprit la al patrulea coșciug și a zis:

„Acesta este tatăl meu“ căzând în ge- nunchi lângă siera sfânt.

Lumea din jur plângea și inimile tuturor băteau puternic în fața acestui mare și în- semnat act de adâncă recunoștință, față de „Eroul Necunoscut“, care simboliza pe părin- tele tuturor orfanilor, văduvelor și a tuturor celor cari și-au vărsat sângele pentru realizarea României Mari.

Ceilalți nouă Eroi Necunoscuți au fost îngropați în cimitirul de glorie dela Mără- șești cu o deosebită cinste și paradă, iar Eroul Necunoscut ales fu transportat la București, întru întimpinarea căruia au ieșit la toate gă- rile și la câmpul popor mult.

La București siera Eroului Necunoscut, a fost așezat pe un tun tras de opt cai, iar orașul frumos, era în sărbătoare, făcând mândrul tricolor pe toate clădirile capitalei noastre.

Siera Eroului Necunoscut a fost dus dela gară la biserica Mihai-Vodă unde s'a

făcut o slujbă, în prezența M. S. Regelui Carol II-lea, pe atunci Principe Moștenitor și a tu- turor oamenilor mari din țara noastră și din străinătate, pe lângă mulțimea mare de popor, care a dat cinstea cuvenită „Eroului Necu- noscut“.

În ziua sfântă a înălțării Domnului no- stru Ius Hristos, în prezența Prințului Moște- nitor de pe atunci, și a tuturor Ministrilor și Generalilor, siera Eroului Necunoscut a fost dus în Parcul Carol, unde Regele Ferdinand însoțit de întreaga familie regală a luat parte la îngroparea Eroului Necunoscut, care s'a făcut în fața muzeului militar din București.

După ce Regele Ferdinand rosti o eu- vântare, a decorat pe Eroul Necunoscut cu „Virtutea Militară“ de aur, zicându-i „ostaș fără nume“, care întru chipi jertfa autelor de mii de vieți închinată pe altarul Patriei, pentru mărirea neamului românesc.

Eroul Necunoscut fără nume, ești al neamului întreg!

După aceasta a urmat seoborirea siera în groapă, în care timp a început o baterie de artilerie să tragă 101 tunuri, dându-i ultima cinste Eroului Necunoscut, după care a urmat decorarea lui de către Franța cu „Crucea de război“, de Polonia cu „Virtutea militară Po- loneză“, de Statele Unite cu „Medalia de o- noare a congresului Statelor Unite din Ame-

nezeul neamurilor" au rostit faimosul jurământ: „...Voiu susține totdeauna națiunea noastră română... nu voiu lucra niciodată în contra drepturilor și a intereselor ei... ci voiu ținea și voi apăra legea și limba noastră română, precum și libertatea, egalitatea și frățietatea. Așa să-mi ajute Dumnezeu și să-mi dea mântuire sufletului meu. Amin“.

Apoi în cântările de „Slavă întru cele de sus lui Dumnezeu...“ se fecheie mărețea adunare, întorcându-se fieștecare la veștele lor mândri de înfăptuirea unei izbânzi ca cea de pe Câmpul Libertății.

Iubită tinerețim!

Învățăturile ce se pot desprinde din sărbătoarea zilei de azi sunt multe.

3/15 Maiu este farul neamului, Câmpia Libertății, portul mării acestei țări. Voi, băreile și vaporazele, ați revenit în port ca refăcuți și încărcăți cu merindea idealului românesc să porniți în largul neamului cu noui puteri și cu sufletele mai oțelite.

Parecă niciodată dela unirea tuturor Românilor nu s'a simțit o lipsă mai arzătoare de reînprospetarea gândurilor și sentimentelor înaintașilor noștri, ca acum. Azi când asupritorii de ieri se visează din nou pe aceste plaiuri și parecă se trezesc cu regret dintr'o amorțeală văzându-se dincolo de granițele țării, se reînnoim cu toții jurământul mucenicilor din 3/15 Maiu 48. Dacă atunci poporul nostru obidit și batjocorit neavând drepturi la viață și le-a câștigat prin tenacitatea lui hotărâtă, s'ar afla oare acum România care barem să se îndoiască de posibilitatea păstrării lor? Dacă înainte împraștiați pretutindeni sub obida diferitelor stăpâniri și lipsiți de mijloacele de cari dispunem astăzi, ne-am înfăptuit visul de veci" copil al suferinței, de jalea cui ne-au răposat și moșii și părinții", s'ar putea să ne lăsam acum știrbiți de cineva în patrimoniul sacru al neamului? Nu. Niciodată. Lăncerii din 48 și gloatele adunate altădată pe această câmpie ar scormoni pământul și ieșiți la suprafață, ne-ar îngropa pe noi de vii, socotindu-ne nevrednici de darurile hărăzite cu al căror dor au trebuit să închidă ei ochii pe veci.

Iateși acasă transmiteți tuturor din acumulatorul energiei voastre românești încărcat din nou aici la Piatra Libertății dela

rica", care e cea mai mare decorație, iar celelalte țări prin Ministrii lor aduc închinăciunea țării lor, Eroului Necunoscut.

Apoi în sunetele muzicilor militare, a urmat defilarea trupelor în fața mormântului Eroului Necunoscut, luând sfârșit această mare sărbătoare românească cu astuparea pentru totdeauna a groapei, cu o lespede de piatră pe care e săpat:

„Aici doarme fericit întru Domnul Ostașul Necunoscut, sfârșit din viață în jertfa pentru unilata neamului românesc.

Pe oasele lui odihnește pământul României întregite 1916—1919“.

Stăvit sa fie deapururi Eroul Necunoscut, care simbolizează jertfa nemărginită a neamului românesc, față de Neam, Țară și Rege! **Olimpiu I. Barna**

O puternică explozie în China.

Două mari rezervoare din gaz din orașul Hong-Kong, au făcut o explozie atât de puternică, încât au aruncat în aer mai multe locuințe. S'au aprins imediat o mulțime de case. Oamenii au sărit dela etaj în stradă ca să scape de foc. Sunt vre-o 20 de morți și vre-o 100 de răniți, dintre cari 60 sunt pe moarte.

Blaj pria comemorarea măreței zile de 3/15 Maiu.

Dar ca gândurile noastre și aspirațiile acestui neam să se realizeze aievea și în viitor, nu uitați pe „Dumnezeul neamurilor“ dela care au așteptat și au primit înaintașii noștri, în primul loc, ajutorul de lipsă. La El ne este nădejdea.

„Lăudați-l că e mare

Dumnezeu

Ce-a păzit cu mână tare

Pe Români, poporul său

El ne a fost din veci Părinte

Și Stăpân

Nici de astăzi înainte

N'o să uite pe Român“.

*

Cuvântul dlui Valaori din Ministerul Instrucțiunii

Vorbește apoi dl I. Valaori, secretar general în Ministerul Instrucțiunii, care spune următoarele:

Serbările de astăzi, de un înalt ordin sufletesc, înseamnă afirmarea concepției românești față de marile probleme și o duioasă evocare adusă marilor bărbați cari au îndrumat în chip glorios concepția națională ca să nu amorțească.

Revoluția lui Horia a întărit ideea unității naționale și a dat posibilitate de dezvoltare culturii românești.

Apoi Simeon Bărnuțiu, care prin prestigiu și cultură impune punctul său de vedere întregului popor, preconizează ideea adunării naționale dela 3/15 Mai. Cu toate încercările ungarilor de a împiedeca pe țărani să vie la Blaj și cu toate eforturile de a despărți pe români în două confesiuni, adunarea s'a ținut și a reușit strălucitor fiindcă mai presus de confesiuni stătea sufletul și aspirațiile neamului. Șovinismul feroce al maghiarilor a deslănțuit revoluția în toată furia ei. Dela 1848 până în 1918, câte suferințe n'a avut de îndurat poporul român? Aceste suferințe au fost încununat cu biruință definitivă la Alba-Iulia 1918 unde s'a realizat unitatea politică a poporului român.

Alte cuvântări

Vorbesc apoi dd. *Ilie Mărie*, în numele studenților dela Academia Comercială Cluj, *Ianotă Iosif*, în numele ligii antirevizioniste studențești, *C. Sasu* în numele „Astru“-lui București și teologul *Ioan Țalnarui*, care recitează un fragment din vestitul discurs al lui Simion Bărnuțiu, ținut la 3/15 Maiu 1848.

Se cântă apoi de întreagă asistența »Deșteaptă-te române«, după care se trece

În cimitirul parohial,

unde sunt mormintele eroilor dela 1848, unde dl profesor *I. Megieșan*, rostește următoarea inimioasă cuvântare:

Cu prilejul acestor zile de înălțare sufletească și de mândrie națională se cuvine să ne abatem pe la aceste umile morminte și cu adâncă evlavie de urmași recunoscători să ne plecăm genunchii în fața deșteptătorilor de conștiință națională, să-i cuprindem în inimile noastre pline de bucurie și pe ei ca împreună să preamărim Pronia Divină hrănitoare a zilelor mari pe cari le-am ajuns.

Fiecare cruce ridicată pe aceste morminte reprezintă un simbol cu înțeles adânc. Ele ne reamintesc frământările neamului nostru de pretutindeni: unirea pe veci a celor de un sânge și de o lege într'o mândră și frumoasă țară. Sunt brațe ridicate spre cer și încremenite în rugăciune ale tribunilor dela 1848, sunt sentințele credincioase așezate în partea de apus a Câmpiei Libertății cu privirile îndreptate spre

crucea lui Iancu de unde pleacă ecoul faptelor mărețe a luptătorilor cari azi încă veghează asupra acestei țări.

Ce noapte îngrozitoare a fost noaptea a urmat zilei de 17 Noemvrie 1908 când mame nelegiute maltratând voința poporului român din Ardeal au aruncat în aer străjerul dealului crucii și simbolul de pe Câmpia Libertății? În noaptea deasă a toamnei târziu doi scânteieri diabolice urmate de două detonări îngrozitoare au cutremurat mormintele tribunilor pentru ca acestea să ceară dela Domnul răzbunare asupra acelor, cari au vrut să se ștergă aceste reliqe, cari amintesc generațiilor luptătoare îndărjite pentru câștigarea libertății.

Crucile acestea sunt tot atâtea antene sensibile, cari au ținut și țin și acum legăturile văzute între cei vii și cei morți deasupra cărora străjuiesc.

Alături o cruce de marmoră neagră străjuește deasupra mormântului prefectului de legiune Axente Sever, care în fruntea legiunilor sale a deschis lupta dela 1848, și nu s'a odărnit până când n'a dezarmat pe trufașii Unguri cari îngroziiți de primejdie au cedat vitejei poporului român. Mai departe o marmoră albă veghează somnul de veci în nădejdea învierii de apoi a lui Timoteiu Cipariu. La dreapta o cruce de marmoră roșie este a curajosului luptător național Alexandru Șterca Șuluțiu și pstrează nepieritoarele cuvinte »numai moartea mă va despărți de națiune«. Sunt trei cruci, cari amintesc pelerinilor sfântului panteon al Blajului, că un popor nu poate dăinui fără vitejie, fără învățătură și mai ales fără credință. Alături de acestea mai umbresc morminte de mari bărbați, alte cruci, cari în timpul vieții amare de grea robie a ardelenilor au fost călăuze înțelepte a destinelor lor spre mărețul ideal al unității.

Tinerelor generații, conducătorilor de mâine, li-se impune ca o sfântă datorie să se inspire din marile fapte a înaintașilor noștri, cari și-au format o cultură temeinică și durabilă printr'o neîntreruptă activitate, cari au știut să se arunce în plină vijelie atunci când trebuia pentru poporul nostru tecul de glie, limbă și credință strămoșească având însă credința neclintită în Atotputernicul Dumnezeu.

Înapoindu-vă dela serbările dela Blaj de ceți în sufletele voastre tinere amintirea mărețelor faptelor tribuni ai anului 1848, fiți convinși și întăriți-vă conștiința, că numai urmându-i pe ei vom putea menține ca națiune și ne vom putea consolida și întări țara împotriva tuturor atacurilor dușmane, rămânând în granițele ei ferechi pe cari le are astăzi«.

La sfârșit se depun două cununi: Una pe mormântul prefectului de legiune dela 1848 Axente Sever, de către liceul militar din Târgu-Mureș, și a doua pe mormântul lui Timoteiu Cipariu, de către țărani din Pânade.

Masa dela Mitropolie

Cu aceasta serbările dinainte de masă s'au terminat. Lumea se împraștie la masă.

Distinșii oaspeți, sunt invitații I. P. S. metropolit Vasile.

La masă, P. Sf. Sa Iuliu al Clujului a spus următoarele:

»Când comemorăm praznicul mării adunări naționale dela 3/15 Maiu, nu luăm parte în un praznic lumesc ci la unul sufletesc. Sufletele tribunilor se înfățișează ochilor noștri sufletesci șanie din sufletul lor. Când am ajuns la punctul culminant al așteptărilor, poporul român având încercarea primei și celei de a doua revoluții, n'a dobândit decât dreptatea lui Dumnezeu.

Dreptatea a biruit pentru mărirea și purtarea sufletului acestui neam asuprit.

Gârbovitele generații, în brazdă străină și în grea durere, au avut însă conștiința că dreptatea va birui și ea a biruit căci dreptatea lui Dumnezeu în veci rămâne dreptate.

E emoționantă jertfa fraților de aci și a celor de dincolo. Această jertfă să n'o cărpim nici măcar cu gândul. Brațele cari s'au încordat pe brazdă străină și s'au sângerat, să rămână veșnic îmbrățișate de noi.

D. Al. Lapedatu ministrul Ardealului a rostit următorul discurs:

În orașul marilor și glorioaselor tradițiuni de viață bisericească, culturală și politică, în Blajul acesta scump oricărei conștiințe și inimii românești, nu se putea ca aniversarea celui mai însemnat eveniment din istoria neamului nostru de dincoace de Carpați, a memorabilei adunări de pe câmpia Libertății din 3/15 Mai 1848 să nu constituie un bun și fericit prilej de înălțare și edificatoare sărbătoare. Cât este de necesar ca generațiile ce se perindă pe băncile bătătorite ale școlilor Blajului, brava și robusta țărănime ce afliază spre acest centru de intensă viață românească ca și o piața publică ce urmărește cu interes și însuflețire manifestațiile acestei vieți să-și amintească an cu an aniversarea măreței adunări a neamului nostru din Transilvania care scuturând lanțurile robiei multisekulare și-a decretat însăși redobândirea străvechilor libertăți și drepturi naționale. Este necesar ca la lumina faptelor mărețe și îndrăsnețe ale strălucitorilor și glorioșilor înaintași ai zilelor revoluției naționale dela 1848 să-și dea seama de sensul înalt și de valoarea morală a acestor fapte ca și de înalta conștiință și simțire românească de care au fost călăuziți acei ce le-au săvârșit în vremuri aspre și grele când acțiunea lor de afirmare, susținere și apărare a dreptelor libertăți pe cari și le-au decretat erau privite ca o cutezanță și o îndrăsneală fără pereche.

E necesar, în fine, să cunoaștem cât mai bine jertfa mare a conducătorilor ce au stat atunci în fruntea națiunii armate și răzvrătite ca și a mulțimii ce cu zecile de mii s'a adunat din toate părțile Ardealului să ducă cu supremul sacrificiu al vieții, până la capăt, izbânda programului politic care a devenit de atunci programul luptei desfășurate și purtate împotriva asupritorilor până la deplina și definitivă eliberare a neamului, până la adunarea cea mare din 1918.

1848—1918

Numai 70 de ani și totuși ce bilanț impresionant de credință și devotament, de suferințe și jertfe pe altarul neamului până în acest relativ așa de scurt interval de vreme, să se ajungă dela exodul robiei milenare la bilanțul mântuirii naționale.

Bilanțul acesta trebuie să stea ca un memento veșnic înaintea ochilor sufletesti ai tinerilor generații ale neamului nostru, căci dela credință și devotament, dela suferință și jertfa martirilor vor putea învăța și lua ele pildă de datorii tot atât de mari și de grele ce le incumbă de a păstra și transmite din generație în generație, patrimoniul sfânt și intangibil ce au moștenit.

Iată de ce se cultivă astfel de sentimente și de datorii prin serbările comemorative ce an de an se țin aci în Blaj la 3/15 Mai.

Educătorii firești și legitimi ai acestel tinerimi au dreptul la toată lauda și recunoștința acelor ce sunt chemați să vegheze asupra intereselor superioare și permanente ale neamului: guvernul țării, cu mare și grea răspundere.

Aducându-le cuvenitul și meritatul omagiu, închină paharul în cinstea și sănătatea aceluia ce cu nepilduită răbdare și credință crești-

nească și românească prezidează rosturile naționale și culturale ale Blajului pe căile și tradițiile marilor și glorioșilor înaintași, pentru I. P. S. S. Arhiepiscopul și mitropolitul Vasile. La ora 4 după masă, încep

Producțiunile de gimnastică

Se produc mai multe școli cu frumoase exerciții și jocuri naționale. Un pluton de mici elevi ostași ai liceului militar din Târgu-Mureș, face instrucțiile militare sub comanda unui locotenent. Lumea aplaudă des. Un plutonier major trece mândru și fericit, și spune privitorilor: „Copiii mei”. E comandantul micilor elevi din pluton.

La sfârșit liceul de băieți din Blaj joacă wolley-ball cu Seminarul pedagogic din Cluj. Blajul rămâne învingător.

Umbrele înserării încep să se coboare când Dl. Ministru Lapedatu, P. Sf. Sa Iuliu al Clujului și dl. I. Valaori, în part

Premiile elevilor

Premiul întâi — „Steagul Blajului”, — revine liceului de băieți din Blaj. Acesta renunțând, premiul trece liceului „Radu Negru” Făgăraș. Premiul II, — cupa de argint — revine liceului Titu Malorescu Alud. Premiul al III-lea revine liceului „Andrei Șaguna” Brașov, care renunțând, premiul trece liceului „Gheorghe Lazar” Sibiu.

Cupa „David Urs de Margina”, pentru ființă de disciplină, revine liceului militar „Mihai Viteazul” Târgu-Mureș.

Au primit apoi premiile individuale următorii, în seria scrisă:

1. *Săritura în lungime cu avânt.* I. Ionescu Crum cl. VII dela Liceul „Andrei Șaguna” Brașov. II. Simion I. Crișanu cl. VII dela Lic. „Sf. Vasile” Blaj. III. Domșa Teodor cl. VII dela Lic. „Gh. Barițiu” Cluj.

2. *Săritura în înălțime cu avânt.* I. Negru Dionisie cl. VII dela L. „Aurel Vlaicu” Orăștie. II. Spantol Ștefan cl. VII dela L. „Titu Malorescu” Alud. III. Domșa Teodor cl. VII dela L. „Gh. Barițiu” Cluj.

3. *Cursa de 80 m. plat.* I. Ionescu Crum cl. VII dela L. „A. Șaguna” Brașov. II. Dejenar Iuliu cl. VII dela L. „Gh. Barițiu” Cluj. III. Borodi Ștefan cl. VII dela L. Em. Gojdu” Oradea Mare.

4. *Aruncarea greutății.* I. Suleri Valter cl. VII dela L. „A. Vlaicu” Orăștie. II. Oros Romul cl. VII dela L. Sf. Vasile” Blaj. III. Ionescu Crum cl. VII dela L. „A. Șaguna” Brașov.

5. *Aruncarea discului.* I. Lupeanu Emilian cl. IV dela Șc. Sup. de Comerț, Sibiu. II. Savu Ioan cl. VII dela L. „T. Malorescu” Alud. III. Marchiș Nicolae cl. VII dela L. „A. Mureșanu” Dej.

E aproape seară. Soarele se ascunde după deal, când „Câmpia Libertății” rămâne singură. Participanții pleacă. Unii spre casă, alții să se pregătească pentru concert de seară, care a încântat deadreptul pe ascultatori.

Pe răbojul vremii, încreștam încă un an, pe mormântul trecutului, încă o floare.

A apărut musca columbacă. În mijlocul Ardealului au apărut roluri întregi de muscă columbacă. Oamenii sunt îngroziți și sunt siliți să-și aducă vitele acasă dela câmp. Numai noaptea le mai pot scoate afară la pășunat. Celea mai multe roluri au apărut în regiunea munților Apuseni. De aici au trecut pe valea Someșului, lăsând în urma lor un adevărat prăpăd. În județul Cluj, au murit până acum, înțepate de musca columbacă, 150 de vite, 40 porci, 20 cai, și vre-o 5 oameni.



Marea vrednicie a plugăriei

„Învăță știți că trebuințelor mele și celor ce sunt cu mine au slujit mâinile acestea”. Din apostolul dumineci VII. după Paști (Faptele Apostolilor 20, 16—18 și 28—36).

Nu numai din cuvintele acestea ci și din alte părți ale sfintei Scripturi vedem, cât de mult a prețuit sfântul Pavel, și prin el Isus, munca. La Tesaloniceni I, 2, 9 ne spune: »Că noaptea și ziua lucrând, ca să nu îngreuiem pe cineva din voi, am propovăduit vouă evanghelia lui Dumnezeu», într'adoua carte a sa către Tesaloniceni (3, 8) zice: »Noi am mâncat dela cineva pâine în dar, ci întru osteneală și în nevointă am lucrat noaptea și ziua, ca să nu îngreuiem pe cineva din voi». La Corinteni I, 4, 12 mărturisește: »Și ostenim, lucrând cu mâinile noastre».

Chiar de aceea în Noul Testament munca nu numai că nu este rușinoasă, cum era pe vremea păgânilor, ci e o cale spre desăvârșire. Cea mai plăcută și mai sănătoasă muncă este munca câmpului sau plugăria.

Plugarul este colaborator, adică tovarăș de muncă, al lui Dumnezeu.

Și anume el este acela care, muncind din greu la munca câmpului, ne câștigă pâinea cea de toate zilele. Fără munca lui noi cărturarii, meseriașii și muncitorii dela orașe am muri de foame. Precum la înmulțirea pânilor Isus prin apostoli a împărțit pâinile poporului celui flămând, așa împărțește acuma pâinea noastră cea de toate zilele prin plugari.

Plugăria este cea mai veche ocupație a omenirii. Dumnezeu plugari i-a făcut mai întâi pe oameni: »Întru sudoarea teței tale vei mânca pâinea ta». Asemenea este plugarul unui grădinar, care muncește în grădina cea mare a lui Dumnezeu. Plugăria mai este apoi și cea mai însemnată ocupație, pentru că fără plugărie, murim de foame cu toții.

Și apoi ce fericire este a lucra sub cerul liber, sub bolta cerească, în aier curat, întovărășit de cântecul păsărilor, de zumzetul albinelor și de strălucirea soarelui!

Ce bucurii are plugarul când vede că Dumnezeu dă binecuvântare, ploaie și căldură la vreme! Cât trebuie să-și bată capul până găsește cum să-și lucreze pământul mai bine și mai potrivit! Plugăria a ajuns astăzi o știință foarte înaltă, care se învață la academiile de agricultură. Ea este prin urmare împreună cu multă bătaie de cap, așa că plugarul trebuie să învețe într'una, iară plugăria nu mai este o ocupație proastă, ci o măiestrie și o știință dintre cele mai grele și însemnate.

Nici o măiestrie nu are apoi o atât de nemijlocită legătură cu Dumnezeu ca plugăria. Pământul este adică expus la multe primejdii, la secetă, la ploi prea multe, la revărsări de ape, la grindină, la turtuni. Plugarul așadară niciodată nu

este sigur de izbândă. Chiar de aceea el trebuie să se roage mai mult decât meșteșugarii și decât cărturarii și să țină într-una cea mai strânsă legătură cu Dumnezeu. Cu tot dreptul putem deci zice că plugarul este colaborator al lui Dumnezeu.

Mai este apoi plugarul și hrănitorul țării.

Fără de munca țaranului ar peri de foame o mulțime mare de oameni. Ce ar face lumea fără carne, ouă, legume sau zarzavaturi, fără piele, fără lână, cu un cuvânt fără produsele țaranului? Ce ar face industria, ce ar face comerțul? Cu drept cuvânt se poate deci spune, că plugarul este talpa țării și că fără de munca lui am peri cu toții.

Pentruca să izbândim însă la muncă, trebuie să ne și folosim de apropierea de Dumnezeu și deci trebuie să fie plugarii cât se poate de credincioși. De aceea și trebuie ca orice muncă să o începem cu rugăciune, dupăcum ne îndeamnă sf. apostol Pavel: »Ori de mâncați, ori de beți, ori altceva de faceți, toate spre mărirea lui Dumnezeu să le faceți« (1, 10, 31).

Să știe însă plugarii, că tocmai fiindcă sunt atât de aproape de Dumnezeu, tocmai fiindcă cu o continuă legătură cu Dumnezeu, tocmai fiindcă nu pot trăi fără Dumnezeu, — vor avea de suferit cele mai aspre pedepse dela Dumnezeu dacă vor lucra împotriva poruncilor dumnezeiești. Dela un muncitor de fabrică, ori dela un meseriaș, care prelucră deabia produsele țaranului, nu ne putem aștepta la nu știu ce mare cucernicie, dela un plugar însă da. Și chiar de aceea, vai de țaranul necredincios și răutăcios, șmecher, nedrept și înșelător! Unii ca aceștia, bătându-și joc de tovarășia lor cu Dumnezeu, de statul lor minunat, de cinste și de omenie, pedeapsa lui Dumnezeu îi va ajunge cu siguranță.

Părintele Iuliu

Organizația funcționarilor comunali rurali din jud. Sălaj

În ziua de 18 Aprilie a. e. funcționarii comunali rurali din județul Sălaj, în urma unei convocări făcută de un mănunchiu de funcționari de inimă, în frunte cu Dăii A. Suci, L. Cadar și B. Brăll, s'au întrunit în orașul de reședință Zălau, punând baza unei Asociații a funcționarilor comunali rurali — prima Asociație de acest gen în România — alegându-și un comitet în frunte cu harnicul șef al serviciului județan, Dr. Victor Supuran, ca președinte și Dl. A. Suci, secretar comunal Creaca, ca secretar general.

Scopul acestei Asociații — după cum reiese din statute este, ridicarea nivelului profesional, cultural și moral, precum și asigurarea unui mai bun viitor — știindu-se că aceștia sunt cei mai slabi retribuiți dintre toate categoriile de funcționari, ei neavând dreptul la o pensie pentru asigurarea bătrănelor.

Ar fi de dorit ca această Asociație — fiind prima — să nu fie și ultima, — ci să fie urmată de toți funcționarii de această categorie din întregul cuprins al țării, căci numai astfel își vor ajunge ținta urmărită de ei.

Preot Vasile Radu

În ziua de 28 Mai se vor încheia cursurile la licee și gimnazii, iar în 2 Iunie vor începe examenele de sfârșit de an.



Prietinii țării noastre

În Ceho-Slovia și Polonia s'a sărbătorit cu mare pompă ziua de 10 Maiu

Săptămâna trecută a fost pentru țara noastră prilej de bucurie. S'a serbat în acea săptămână ziua de 10 Maiu, și cu acest prilej ne-a fost dat să ne încredințăm despre prietinia ce ne-o poartă țările vecine dela Miază-Noapte, Ceho-Slovia și Polonia.

Poporul ceho-slovac ne-a fost tovarăș de suferințe pe timpul stăpânirii maghiare. A purtat în suflet, ea și poporul românesc, un ideal, un vis de împlinit, și au așteptat cu aceeași ardoare ziua eliberării.

Timul suferințelor a înfrățit aceste două popoare, le-a apropiat printr'o adevărată prietinie.

Și constatăm cu bucurie, că prietinia legată între aceste două popoare, ține și acum dupăce ziua eliberării a sosit, dupăce visul fiecăreia s'a împlinit.

Această zi, de care ne sunt legate multe și scumpe amintiri, și care este mai ales simbolul împlinirii visului de veacuri a poporului românesc, a fost sărbătorită în țara vecină cu mare pompă. Toate școlile din Ceho-Slovia au organizat serbări școlare și reprezentații teatrale.

La Satu-Mare a sosit la 10 Maiu o delegație de 400 școlari în uniformele lor, o delegație a regimentului 45 inf. din Hus, care poartă numele „Regimentul României”, și o a treia delegație, a legionarilor ceho-slovaci.

Din Polonia a fost de față în această măreață zi de 10 Maiu, la noi în țară, însuși ministrul afacerilor streine, dl colonel Beck. D-sa a arătat cu acest prilej prietinia ce leagă aceste două țări, Polonia și România, și s'a arătat foarte mișcat, că a fost invitat în țară tocmai în această zi „de tinerețe și forță”, care este ziua de 10 Maiu, cum a spus D-sa.

În întreaga țară vecină, de altfel, s'a sărbătorit ziua de 10 Maiu. Toate ziarele au scris despre însemnătatea acestei zile, iar la postul de radio din Varșovia, capitala Poloniei, s'a vorbit mai mult de țara noastră.

Nu putem decât să ne bucurăm de prietiniile de peste granița dela Miază-noapte, și să le răspundem cu aceeași prietinie.

Ard pădurile țării

De vreo două săptămâni, în fiecare zi ne vine veste, că s'a mai aprins o pădure. Într'o parte sau alta a țării, izbucnește deodată focul, se întinde ca ciurma, și face cenușă zeci, sau în unele locuri sute de jugăre de pădure.

În zilele din urmă au ars mai năprasnic pădurile din jurul Dejului. Astfel pădurile Sălătuc și Horavița, au ars pe o întindere de vreo 20 jugăre. Altă pădure, numită Huța, în întindere de 50 de jugăre, a ars în întregime. Focul se întinde mereu, din cauza vântului care bate într'una.

Alt foc s'a înscins în pădurile de pe valea Trotușului din Moldova. Aici s'au aprins pădurile unei societăți numite „Goetz”. Se crede că focul a izbucnit dela un muc de țigară, aruncat de vreun trecător. Cum frunzele erau

foarte uscate, s'au aprins și astfel focul s'a întins la întreaga pădure.

În aceste păduri au ars aproape o mie de jugăre. Mai ales datorită faptului, că oamenii n'au voit să dea ajutor, ea să stingă focul. A trebuit să se aducă armată, dela depărtați mari.

Din Târgoviște ne vine veste, că și pe acolo ard pădurile. Pădurea „Sturzeasca”, proprietatea Casei rurale, s'a aprins pe o întindere de mai multe zeci de jugăre.

Pe valea Mureșului, în jurul Topliței-Române, toate pădurile sunt în flacări. Astfel pădurea Lazărea din comuna Bilber de 150 jugăre a ars în întregime. În jurul comunei Lunca Bradului au ars 250 de jugăre. În comuna Doda au ars 100 de vagoane lemn, tăiat gata, uscat, gata de vânzare.

Focul s'a întins mereu la Gălaț, unde ars 7.000 m. c. lemn tăiat, brad uscat, și 250 jugăre pădure verde.

În această regiune pagubele provocate din cauza focului în păduri, sunt de neînchipuit.

Iar mai nou seriu gazetele, că aproape toate pădurile din jud. Dolj (Oltenia) sunt în flacări.

În cele mai multe cazuri, nu se cunosc pricinile pentru cari s'au aprins pădurile. Într'un loc e vorba de o țigară aruncată, într'alt loc de altceva. Scriu gazetele însă, că în unele părți chiar țaranii au aprins pădurile, ca să facă pășunat la vite.

Cum e vremea

A plouat aproape în întreaga țară

Numărul trecut al gazetei noastre, l-am încheiat cu trista veste a secetei ce bântuie în țară. Țara întreagă era îngrijorată, guvernul a început să ia măsuri ca să preîntâmpine foametea ce ar fi urmat unei secete. În mai multe părți din țară, grăul a fost întors, și locul sămănat cu cucuruz.

Între măsurile luate de guvern a fost, cea mai importantă, următoarea: S'a oprit să mai iasă din țară cereale, s'au închis adesea granițele pentru grău și cucuruz. Această măsură a fost luată, pentruca în cazul unei lipse, să nu fim siliți să aducem bucate din străinătate.

Începând din 8 a lui c. însă, a plouat aproape în întreaga țară. Într'un loc mai mult, în altul mai puțin, în orice caz am scăpat de pustiirile secetei.

Mai mult și mai puternic a plouat în jurul Topliței. Apoi pe Bărăgan, în Ardeal și Moldova.

Nu se știe cu siguranță situația sămănturilor după ploile din săptămâna trecută. Un lucru e sigur. După informațiile dela Ministerul Domeniilor, e sigur că se vor face atâtea bucate, de câte are lipsă țara noastră. Că puțin nu vom fi siliți să aducem din străinătate.

Grăul în orice caz, nu se va mai face ca'n anii cei buni, chiar dacă va mai ploua. Cucuruzul în schimb, va fi scăpat, chiar în întregime, dacă de aici înainte vor veni ploii regulate.

Vom avea în schimb fructe bune și foarte

frumose. Deasemenea viile cari n'au suferit din cauza iernei, vor produce struguri mulți.

Altă binefăcătoare a ploilor din urmă a fost următoarea: Musca columbacă, apărută mai ales în Ardeal, a fost omorâtă de plei. Am arătat în altă parte, cât prăpăd a produs această muscă, nu numai între vite, dar și între oameni.

După știrile dela Ministerul Domeniilor și dela institutul meteorologic, vom mai avea încă ploi în curând. De aceea s'au și deschis iarăși granițele, pentru cerealele ce se trimit în străinătate.

10 Maiu la Blaj

Mărețea zi de 10 Maiu, s'a sărbătorit la Blaj cu toată mărețea cuvenită. Drapelele naționale, fâlfâind în vânt arborate deasupra caselor private și instituțiilor, formau haina de sărbătoare a orașului.

În catedrala metropolitană, s'a slujit un Te-Deum, de către un sobor de preoți. A pontificat Revs. prepozit Iacob Popa, fiind de față toate oficialitățile civile și militare, și ca de obicei, toate școlile secundare din Blaj, în frunte cu directorii și profesorii.

După ce s'a terminat sf. slujbă s'a serbat ziua de 10 Maiu de către fiecare școală în parte. La liceul de băieți a vorbit despre însemnătatea zilei dl. profesor Nicolae Comșa. La liceul de fete dna Elvira Dr. Susiu, iar la școala comercială superioară de băieți, dl prof. Ioan Oltean.

La București

În capitala țării, ziua de 10 Maiu a fost sărbătorită cu o pompă deosebită. A luat parte întreg guvernul, M. Sa regele îmbrăcat în uniformă grănicerilor din Caransebeș, M. Sa Regina Maria îmbrăcată în uniformă de colonel al regimentului 4. Roșiori. Mai iau parte Regina Elisabeta a Greciei, principele Nicolae îmbrăcat în uniformă de artilerist cu cască în cap.

Încep apoi defilările prin fața M. M. L., și între cei cari defilează e și M. Sa Voevodul Mihai cu colegii de clasă.

Trece apoi armată multă, ca frunza codrului. În fruntea unui regiment de Roșiori trece M. Sa Regina Maria. Salută ostășește pe Regele Țării și fiul său, iar Regele cu buzduganul sus, își salută mama și Regina.

Seara, întreg orașul a fost luminat cu torțe.

Coșnițe sistematice de vânzare.

La camera de agricultură din Blaj, se găsesc de vânzare coșnițe sistematice Dadant-Blat, cu pereți dubli și având toate ramele de lipsă. Prețul unei coșnițe e de 200 Lei.



Serbarea de încheiere a Școlii Țărănești

17 Maiu 1934

Astăzi, Joi, în sărbătoarea înălțării Domnului, s'a făcut la Blaj încheierea festivă a Școlii Țărănești, organizată de către despărțământul județean al „Astrei”. După slujba dumnezească din catedrală și după pomenirea făcută la mormintele eroilor din cimitirul orașului, publicul blăjan, iubitor de luminarea poporului, s'a întrunit în Sala de gimnastică a liceului de băieți unde s'a serbat încheierea Școlii. Între onorații prezenți s'au remarcat: Rev. D. Iacob Popa, prepozit titular, Dr. Victor Macaveiu canonic, Dr. Aug. Tatar canonic, d. S. Gîzdavu prefectul județului, Dr. Ilarie Aldea preș. comisiei interimare a orașului, Dr. Coriolan Pop-Lupu, Dr. Aug. Popa, Dr. Vasile Aftenie, profesori de teologie, dd. maior Drăgulescu Traian, căpitan Varu Alexandru, comandantul legiunii de jandarmi, numeroși profesori dela institutele de învățământ din Blaj și alți intelectuali, domni, doamne, precum și Seminaristii dela Academia Teologică.

Serbarea s'a început cu rugăciune, apoi corul cursiștilor școlii, toți țărani, au intonat frumos „Imnul Astrei”. Președintele Despărțământului „Astra”, d. Alex. Lupeanu, a făcut istoricul școlii și a arătat scopurile pe cari le are „Astra” cu asemenea școale. A tălmăcit apoi mulțumite călduroase tuturor aceluia cari și-au dat patrioticul concurs ca școala să se poată deschide și să poată funcționa. În chip deosebit a mulțumit băncii „Patria” pentru local. Camerile de Agricultură pentru învățătura de specialitate împărțită cursiștilor și pentru prețioasele premii ce le va împărți și cari sunt așezate spre vedere în sală.

Secretarul Despărțământului, d. Dr. Coriolan Suciu, face cuvenita dare de seamă despre mersul școlii, arătând că școala a avut 23 ascultători, toți gospodari țărani din satele județului, cari timp de 3 săptămâni, zi de zi, în orele de dimineață au făcut practică de agricultură modernă sub conducerea specialiștilor dela Camera de agricultură, vizitând fermele din Blaj și județ, iar după masă câte 4 ore de cunoștințe teoretice, de folos sâtenilor.

Urmează premiarea cursiștilor și împărțirea diplomelor de amintire. Domnul inspector

Emil Negruțiu, președintele Camerii de agricultură spune un cuvânt de introducere, arătând că toate premiile, constând din coșnice sistematice pentru stupărit și din unelte pentru pomărit și agricultură, au fost oferite de cameră. Aceeaș cameră a abonat pentru fiecare cursist, pe timp de un an, revista de agricultură „Drum Nou”. Despărțământul „Astra” a oferit fiecărui cursist câte o mică bibliotecă de cărți trebuincioase țăranilor.

Era o mare plăcere să vezi cum fiecare cursist țăran își strângea la piept, cu dragoste multă, mica sa bibliotecă și uneltele căpătate în dar, sape moderne, fireze de pomărit, foarfecl, omdare, coșnițe, etc.

După împărțirea premiilor cursistul țăran Vasile Borza din Tătărlău a spus un călduros cuvânt de mulțumită pentru „Astra” și pentru profesorii cari s'au ostenit să le împărțeașcă cunoștințe atât de prețioase. Cursistul Pora Teofil din Nadeș a recitat frumos o poezie scrisă de el, anume pentru această ocazie.

D. Prefect al județului a spus un înimos cuvânt de laudă la adresa școlii și a conducătorilor ei, iar cursiștilor le-a dat îndemnul să rămână la vetrele lor de prin sate și să fie pilduire de învățatură pentru consătenii lor.

Serbarea s'a încheiat minunat cu marșul „Trăiască România Mare” cântat de corul cursiștilor și cu rugăciunea de despărțire. Cursiștii au luat apoi masa de adio la cămin și s'au despărțit cu multă duloșie la ale lor. Ne face mare plăcere să-o spunem și azi, că toți cursiștii au avut, în tot timpul școlii, o purtare foarte bună, cuvincioasă și disciplinată, care le face mare cinste.

Iată numele scestor vrednici țărani: Dulău Nicolae, Bila; Dulău Vasile I. Iustin, Bila; Baeiu Ioan I. Ilie, Bila; Nobili Onorlu, Gogan; Idu Vasile I. Vasile, Micăsasa; Moga Vasile I. Ioan, Micăsasa; Pora Teofil, Nadeș; Cipariu Traian, Pânade; Glogoveșan Sebastian, Spini; Hoc Vasile, Spini; Borza Vasile, Tătărlău; Balu Vasile, Țapu; Minaș Dumitru, Țapu; Bența Ioan, Tăuni; Gherman Ioan, Tăuni; Comănicu Gheorghe, Sâncel; Cristea Vasile, Roșia de Secaș; Bogdan Ilie, Roșia de Secaș; Petru Cătălina, Cergaul Mare; Valer Volna, Cergaul Mare; Simu Ioan, Ciufud; Nicolae Schiau, Iclod și Pârța Oșică, Cenade.

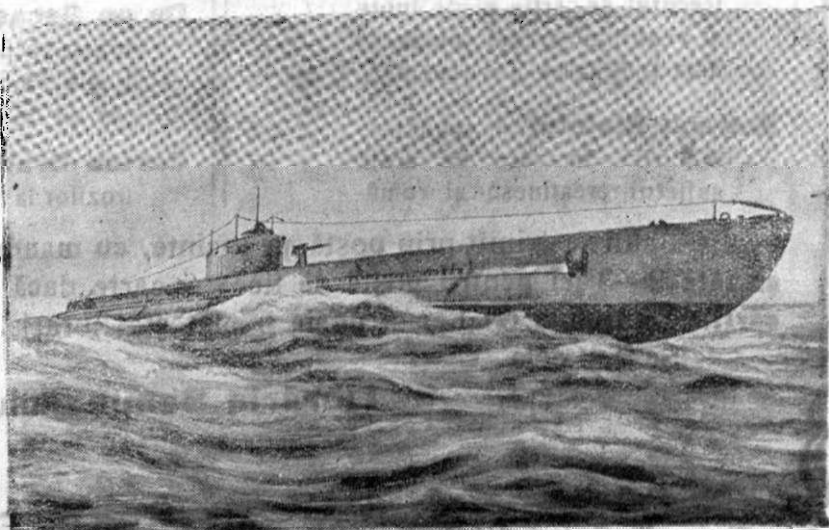
O carte veche. S'a găsit de curând într-o bibliotecă din Italia, o carte de o valoare foarte mare. Cartea se numește „Ierusalimul liberat” și a fost scrisă prin veacul al XVI-lea. În întreaga Italia nu există decât cinci exemplare din această ediție.

Doi învățați români au fost decorați la Varșovia. Vineri, în 11 l. c., doi învățați români au fost declarați doctori „honoris causa” a Universității din Varșovia. Acești doi învățați sunt domni profesori Pompei și Țișica. Amândoi sunt profesori de matematici. — Amintim totodată, că aceasta este cea mai mare cinste ce se poate da unui învățat, cel mai mare titlu pe care-l poate câștiga un om al cărților. Așa că e mare cinste, nu numai pentru ei, dar pentru țara noastră, cinstea ce s'a dat acestor doi mari cărturari români. Mai ales că s'au făcut cu acest prilej adevărate serbări la Varșovia, publicul a aplaudat mereu pe regele nostru, țara noastră și pe cei doi învățați români.

Săptămâna vizitelor. În săptămâna care a trecut, țara noastră a avut parte de mulți oaspeți. Afară de miniștrii afacerilor stăine a Poloniei și Turciei — despre care am scris în altă parte — au mai fost vizitați de

Cel mai nou submarin francez

Francezii, văzând că toată lumea se pregătește de războiu, și-au zidit și ei un nou fel de submarin, foarte mare și bun, al cărui chip îl dăm și noi aici. Submarinul este de 2060 tone greutate (o tonă = 1000 kg.) Are 4 ofițeri și 59 marinari pe bord și este înzestrat cu tot felul de tunuri moderne. Pe apă merge cu o înălțime de 278 metri la minută, iar sub apă cu o înălțime de 454 metri.



o delegație militară din depărtata Belgie. Această vizită e în legătură cu urcarea pe tronul Belgiei, a noului rege Leopold al II-lea. — A mai sosit apoi în țară o delegație din Turcia. Această delegație a sosit cu avioane și a venit ca să viziteze țara noastră. — Dar mai multă vâlvă face, mai ales în București, sosirea unui avion german, numit: „General Feldmareschall von Hindenburg“. Acest avion unul din cel mai uriașe câte sunt, a zburat deasupra Bucureștiului, și apoi s'a lăsat jos la Băneasa. După ce a stat la noi în țară o noapte, și-a luat mai departe zborul.

Germania construiește 2500 avioane de războiu. Germania a comandat la o mare fabrică din America, 2500 de avioane de războiu cu aruncătoare de bombe. Toate acestea se lucrează în America, de unde se duc la Berlin, demontate (desfăcute). Aici anumiți agenți ai fabricii, le montează. Lucrările pentru montarea avioanelor, au și început. În anul acesta, toate avioanele comandate vor fi terminate.

A murit șeful G. P. U.-ului. G. P. U. este cea mai puternică armată a Rusiei sovietice și poate armata cea mai bine organizată din lume. Ea formează un fel de poliție a partidului comunist, care conduce azi frânele Rusiei. Mai zilele trecute a murit la Moscova șeful acestei armate numit Menjinsky. Acesta a fost al doilea șef al acestei armate, dela înființarea ei. Pentru ocuparea postului rămas se dă în Rusia o luptă aprigă. Scriu zările că noul șef va fi un oarecare Iagoda, vestit pentru cruzimile lui.

Un fost colonel rus se spânzură la Brăila. În săptămâna trecută s'a spânzurat pe un vapor din portul Brăilei, bucătarul vaporului numit Victor Trozki Sialtovici, în vârstă de 65 ani. Din spusele celorlalți marinari și din scrisorile care s'au găsit la el, s'a stabilit că pe vremuri a fost colonel în armata rusă, făcând parte din regimentul de de gardă al țarului Nicolae al 2-lea. A luat parte la războiul ruso-japonez din 1904, având comanda unui regiment de Cazaci, și războiul mondial, unde s'a arătat a fi foarte viteaz. În timpul revoluției bolșevice, familia sa a fost măcelărită, iar el a fost condamnat la moarte. A scăpat cu greu de moarte, numai datorită ordonanței sale și îmbrăcat în haine de muncitor. A cutreerat apoi lumea întreagă, muncind orice ca să poată trăi. De vre-o câțiva ani era bucătar pe un vapor englez. Amintirile vieții din trecut, l-au doborât și într'o zi din săptămâna trecută el a fost găsit spânzurat în cabina sa.

Un avion s'a prăbușit în mare. În lășia de apă ce desparte Franța de Anglia, s'a prăbușit în săptămâna trecută un avion, în care se aflau șapte bărbați. Toți șapte s'au înecat în valurile mării.

A fost răpit un multi-millionar american. În America sunt mulți cari și-au făcut o meserie din aceasta. Fură pe câte un bogătaș mare, și nu-l slobod până nu le dă o sumă de bani, care totdeauna este foarte mare. Săptămâna trecută a fost răpit dela locuința sa din Arcadia (California), multi-millionarul William Gettle. Soția sa a anunțat imediat poliția și a scris la gazete că e dispusă să plătească cât de mult, numai să i-se elibereze soțul. Imediat după această știre bandiții l-au scris o scrisoare, în care cereau 8 milioane Lei ca să eliberează pe bogătaș. Soția le-a răspuns că plătește această sumă și astfel bogătașul va fi în curând eliberat.

Din Turcia Iul Kemal-Pașa. Într'o bună zi, în fața prefecturii din Constantinopol s'a strâns o mulțime de femei. Numărul lor se înmulțea mereu, și au început a face un sgomot enorm. Ele au venit adecă să protesteze împotriva murdăriei de pe străzile orașului. Și au protestat așa de energic, încât poliția a fost silită să le împrăștie din fața prefecturii. Atunci au luat-o pe străzile orașului, protestând „la fața locului“ contra murdăriei de pe străzi.

Focul dela Câmpulung (Muscel)

Vechea mănăstire Negru Vodă a pierit în flăcări

În ziua de 8 Mai, un foc uriaș a izbucnit în Câmpulung din jud. Muscel. Focul a început în miezul zilei, la ora 12, la seminarul orfanilor de război, care se află în curtea unei vechi mănăstiri, numită Radu Negru.

Un vânt puternic a împrăștiat flăcările focului, care în scurt timp a cuprins întreaga clădirea, precum și locuințele din jur. În mai puțin de o oră, focul a cuprins următoarele clădiri: Seminarul orfanilor de război, biserica Basarab, muzeul de antichități, seminarul și școala de cântăreți.

Au fost anunțate imediat posturile de pompieri din Pitești și București. Până să sosească însă pompierii, au ars vreo 32 de clădiri. Toate acestea aparțineau unor oameni nevoiași, săraci. Cinci străzi au fost împânzite de flăcările focului.

Focul a luat naștere dela un coș al bucătăriei seminarului. De aici focul a trecut la grinzile podului, de unde s'a întins apoi la întreaga clădirea.

Pagubele pricinuite de foc, se urcă la aproape 50 de milioane de Lei. Un pompier și un soldat au fost omorâți de fum, un gardian

a suferit arsuri la ochi, iar un soldat a fost coperit de un zid ce s'a prăbușit, și s'a rănit foarte greu.

Focul a fost stins de abia a doua zi de dimineață.

După ce focul a fost stins, pe ruinele locuințelor, își plâneau avutul bieții păgubași. Fiind cei mai mulți oameni săraci, au rămas pe drumuri fără nicio adăpost.

Mănăstirea Negru-Vodă

Cea mai mare pagubă pricinuită de focul dela Câmpulung, e mănăstirea Negru-Vodă, distrusă în întregime de flăcări. Un turn foarte frumos împodobește mănăstirea. Și acesta a fost distrus de foc.

Această mănăstire a fost clădită de descălecătorul Munteniei, Negru-Vodă, la anul 1215. În anul 1628, în urma unui cutremur, s'a surpat, în ziua de sf. Ilie. Matei Basarab o reclădește în anul 1635. Era una dintre mănăstirile cu mare faimă din țara noastră, și un monument istoric.

O mare pierdere a fost distrugerea muzeului istoric și bisericesc. În acest muzeu se găseau documente vechi, odoare bisericești, evanghelii etc.

De mult n'a mai fost în țara noastră un așa prăpăd de pe urma focului, ca cel dela Câmpulung.

Redactor: IULIU MAIOR.

Aviz. Direcțiunea Școlii Normale Române Unite din Oradea anunță că, la dorința Domnului Ministru al Instrucțiunii Dr. C. Angelescu, serbările jubilarie ale școlii se amână pe data de 28 Maiu a. c.

Cărți de învățătură și petrecere

La Librăria Seminarului Teologic din Blaj se află de vânzare următoarele cărți scrise pe înțelesul tuturor de Alexandru Lupeanu-Melin, directorul gazetei „Unirea Poporului“:

Sămânța viitorului, îndemnuri luminoase pentru părinți, cum să-și crească copiii în frica lui Dumnezeu, spre binele lor și al neamului Lei 3—

În pragul vremii, învățături pentru săteni în timpul de prefaceri prin cari a trecut lumea dela războiu încoace 10—

Blajul istoric în icoane sau oglinda în care se vede întreg trecutul de jertfe și de lupte al vestitului orașel românesc dela îmbinarea Târnavelor 10—

Sufletul Blajului o cuvântare lămurită, în care se arată sufletul creștinesc și româ-

nesc pe care l-au avut arhierii și cărturarilor cei mari ai Blajului 8—

Copiii în războiu, povestiri duioase din zilele pline de dureri ale marelui războiu 2—

Cărlig vinde pe Suru, piesă de teatru pentru reprezentațiile de prin sate, plină de haz, care face multă voie bună 5—

De pe Secaș, poezii populare foarte vechi, culese în comuna Roșia de Secaș de un cărturar de de mult 8—

Cartea Crailor sau cântecele Iroziilor la Nașterea Domnului 10—

Banii se trimit prin poștă, pe înainte, cu mandat postal, adaogându-se și câte 2—3 lei pentru poștă de fiecare carte dacă se cer separat. Toate cărțile împreună 60 Lei și poșta o plătește librăria.

Se cer dela

Librăria Seminarului Teologic, Blaj